

wast jõudu oma häda täieste ülesraakida. Teiste pilkamist oli ta tasase ja waitse meelega kuulnud. Kui kaus tühi oli ja lusikas põhja peal, tõstis ta oma pea natuke üles ja ütles: „Maerge aga kui palju tahate, kui teiega ehk ükskord nõndasamati sünnib nagu täna minuga, siis teie enam ei naera!“ — „Noh, mis sulle siis on sündinud, wist sa oled iseennast näinud; sest juba on küll; kui keegi sind näeb, siis ta enam ei naera!“ ütles kõrtsitüdruk, „juba sagedaste, kui sind ukse peal nägin, lõppes mu naer.“ — „Aga hakkasid ommeti pea jälle naerma — ütles pits Daniel — ja naera weel kui kaua sa tahad, Mari! Aga oleks see su wastu tulnud, keda mina nägin, siis su halp naermine lõppeks üsna!“ — „Keda sa siis nägid, et ütle ommeti, juba hakkas kartma!“ — „Jah, Mari, kui igauks teda enam kardaks ja tema eest hoiaks, küll see oleks hea! Kes teda kardab õigel ajal, selle üle ta wõimust ei saa ega wõi teda waewata, nagu täna mind!“ ütles woorimees. — Daniel sa oled rumal, ehk mis on täna sinuga? et räägi ommeti, mis on sinuga sündinud, kes on sind waewanud?“ wastas tüdruk kannatuseta. — „Kuri waim! — tema on mind waewanud!“ ütles Daniel natukesel aja pärast madala häälega. „Tobo, sa wana sõge! —

ütles Mari — ega kuradit enam maailmas ei ole; teda ei ole keegi näinud, mis pärast siis teda tarwis karta?“ — „Sina ja weel mõni teine räägib nõnda, — ütles Daniel — aga mis mina räägin, ei ole waletatud, see on tõsi, see on nõnda täna sündinud! Kui ta aja tagant wäljatuli, arwasin esmalt kaa, et keegi üleannetu mind tahtis ehmatada, ja pidin piitsaga leikama. Aga, armas aeg, küll ta mulle pea teised mõtted pähä ajas, et aru sain, kes ta oli!“ Nõnda kõneles Daniel, ja pea jo käed langgesid jälle nagu wäsinud maha.

Kõik kes toas olid, astusid nüüd ligemale ja himustasid, et ta kõik täieste pidi ülesraakima. Seda naad nüüd jo mõistsid, et midagi oli sündinud, aga tahtsid kuulda, kuda lugu õiete olnud.

3. Mis Danielile oli sündinud.

Daniel kostis: „Kui teie just tahate kuulda, siis tahan rääkida. See wõiks kaa mitmele suurt kasu tua! Kui eest otsast peale hakkas, siis lugu on nõnda: Nagu teate, on Valdiskiis meri laewadele ammu lahti, et naad seal alati tulewad ja lähewad; aga Tallinna ligi naad weel ei saa. Nüüd on see kewadene aeg meile woorimeestele nagu leikuse aeg, sest mis laewaga Valdiskiise